

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowne i graficzne znaki towarowe „TRAXDATA” i „TEAM TRAXDATA” dla towarów i usług z klas 9, 16, 36, 41 i 42 — wspólnotowe znaki towarowe o nr 877 910, 877 779, 7 393 i 1 252 725

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Ritrax Corp. Ltd

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Niezarejestrowana nazwa spółki „TRAXDATA FRANCE SARL” i nazwa handlowa „TRAXDATA” dla następujących towarów i usług: „doradztwo, dostawy i sprzedaż sprzętu komputerowego i akcesoriów”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosków skarżącej o unieważnienie znaków

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza naruszyła art. 52 ust. 1 lit. c) w zw. z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94 stwierdzając, że skarżąca nie przedstawiła dowodu na to, iż stale używa określenia „TRAXDATA”, oraz niewłaściwie stosując kryteria prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących znaków towarowych.

- odrzucenie sprzeciwu nr B 311 318 z dnia 2 października 2000 r. w zakresie, w jakim uwzględniono go w decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 21 marca 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „P&G PRESTIGE BEAUTE” między innymi dla towarów z klasy 3

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Prestige Cosmetics Srl

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzne krajowe znaki towarowe „prestige” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jako że brak jest prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszych znaków towarowych, ponieważ objęte znakami towary nie są podobne, a same znaki wyraźnie różnią się między sobą.

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2007 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM — Prestige Cosmetics (P&G PRESTIGE BEAUTE)

(Sprawa T-366/07)

(2007/C 283/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat K. Sandberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Prestige Cosmetics Srl (Anzola Emilia, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lipca 2007 r. w sprawie R 681/2006-2;

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2007 r. — Dow AgroSciences i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-367/07)

(2007/C 283/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Zjednoczone Królestwo), DOW AgroSciences BV (Rotterdam, Niderlandy), Dow AgroSciences Danmark A/S (Lyngby-Taarbæk, Dania), Dow AgroSciences GmbH (Stade, Niemcy), Dow AgroSciences SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Export SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Hungary kft (Budapeszt, Węgry), Dow AgroSciences Italia Srl (Mediolan, Włochy), Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska), Dow AgroSciences Distribution SAS (Mougins, Francja), Dow AgroSciences Iberica, SA (Madryt, Hiszpania), Dow AgroSciences s.r.o. (Praga, Republika Czeska) i Dow AgroSciences LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: K. Van Maldegem i C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/437/WE
- Stwierdzenie niezgodności z prawem i nieskuteczności wobec pierwszej ze skarżących oraz w stosunku do procedury oceny haloksyfopu-R art. 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1490/2002
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżące są takie same lub podobne, jak w sprawie T-326/07 Cheminova i in. przeciwko Komisji

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2007 r. — Republika Litewska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-368/07)

(2007/C 283/64)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciel: D. Kriaučiūnas, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2007) 3407 final z dnia 13 lipca 2007 r. (1);
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja, o której została powiadomiona w dniu 16 lipca 2007 r., jest sprzeczna z prawem i podnosi następujące zarzuty:

1. Komisja przekroczyła swoje uprawnienia

Skarżąca utrzymuje, iż podejmując jednostronnie decyzję w sprawie ostatecznej zawartości litewskiego krajowego planu rozdziału Komisja przekroczyła uprawnienia, które zostały jej nadane na mocy dyrektywy 2003/87/WE, ponieważ o ile postanowienia tej dyrektywy uprawniają Komisję do oceny krajowych planów rozdziału uprawnień opracowanych przez państwa członkowskie, to nie nadają jej uprawnień do ustalania całkowitych ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń,

ignorując całkowicie krajowe plany rozdziału opracowane i przedłożone przez państwa członkowskie.

2. Naruszenie prawa Wspólnoty Europejskiej

2.1. *Nieuwzględnienie celów dyrektywy 2003/87/WE*: postanawiając, w zaskarżonej decyzji, o krajowym poziomie emisji na okres 2008-2012, który jest niższy niż ten, który jest konieczny w świetle zobowiązań ciążących na Republice Litewskiej na mocy Protokołu z Kioto do Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Komisja uchybiła wymogowi uwzględnienia faktycznych celów dyrektywy 2003/87, jako skutecznego instrumentu, z ekonomicznego punktu widzenia, do wdrożenia zobowiązań ciążących na stronach Protokołu z Kioto w odniesieniu do emisji gazów cieplarnianych.

2.2. *Naruszenie zasad dobrej administracji i autentycznej współpracy*: zaskarżona decyzja narusza zasady dobrej administracji i autentycznej współpracy, ponieważ Komisja, nie uwzględniając oceny dokonanej wtedy, gdy litewski krajowy plan rozdziału był opracowywany oraz zasadniczo bez konsultacji z Litwą, przeprowadziła osobną ocenę w oparciu o swą własną wybraną metodę w celu ustalenia maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń.

2.3. *Naruszenie postanowień dyrektywy 2003/87 i naruszenie zasady pewności prawa*: zaskarżona decyzja narusza art. 9 ust. 1 i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87 ponieważ nie uwzględniając danych przedstawionych w litewskim krajowym planie rozdziału oraz odrzucając, jako niewłaściwą, metodę obliczeniową zastosowaną przez Litwę, Komisja oparła się wyłącznie i jedynie na danych otrzymanych w wyniku zastosowania metody, którą sama wybrała w celu ustalenia maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń podlegających rozdziałowi. Ponadto stosując tę metodę, o której Litwa nie była w ogóle z góry poinformowana, Komisja naruszyła zasadę pewności prawa.

2.4. *Naruszenie zasady niedyskryminacji*: zaskarżona decyzja narusza zasadę niedyskryminacji, ponieważ Komisja, zastosowawszy swą własną wybraną metodę ustalania maksymalnej ilości uprawnień do emisji zanieczyszczeń, nie uwzględniła specyficznej sytuacji Litwy. Decyzja spowodowała również to, że sytuacje, które są zasadniczo odmienne, są traktowane w taki sam sposób.

2.5. *Uchybienie art. 9 ust. 1 i 3 dyrektywy 2003/87/WE oraz kryterium 4 z załącznika III do tej dyrektywy*: zaskarżona decyzja narusza wymóg zawarty w art. 9 dyrektywy 2003/87 i oparty na kryteriach wymienionych w załączniku III do tej dyrektywy, ponieważ nie uwzględnia ona, bez żadnego powodu, kryterium 4 z tego załącznika oraz potrzeby zwiększenia przez Litwę generowania energii elektrycznej w elektrowniach spalających paliwo kopalne, wynikającej z jej zobowiązania do zamknięcia elektrowni atomowej Ignalina do 2009 r.